Gandul zilei 03.11.2011

De câte ori esti plin de elanul de a sluji, iubind, Cel rau îti pune piedici. Fiecaruia altfel, dupa slabiciunea lui .

Punctul meu vulnerabil era nesuportarea ipocriziei. Cel prefacut, nesincer, vesnic îndreptatit, era pentru mine greu de acceptat, cel mai greu de iubit.

În Matei 15:19 aflam ca din inima ies marturiile mincinoase ...Cum poti iubi o astfel de inima?...

De multe ori ma duceam catre o batrâna cu toata inima s-o slujesc si sfârseam judecând-o. Pur si simplu ma durea ce constatam, ma tulbura. Strigam catre Cel drept si nu auzeam decât ca nu am voie sa judec. Asta întelegeam, dar apoi, cum sa iubesti? Si oare a iubi poate fi doar a sluji, a-ti face datoria?

Ch.H.Spurgeon spunea în "Învatauri de bun simt" sa stai cât mai departe de fatarnic, sa "mergi cu vecinul tau pâna unde merge cu tine cugetul curat. Desparte-te de el când gheata cugetului începe sa te strânga."

Aici ma conducea Cel rau: sa-mi proclam neputinta. "Ce fel de crestina esti daca nu iubesti neconditionat?". Apoi am auzit alta voce: "În momentul în care nu o mai judeci, o vei iubi."

Nimic din sfera spiritualului nu e usor. Solutii se gasesc. Numai prin Domnul Isus, care poate lucra în noi, dându-ne puteri nebanuite.

Osânda asistarii unui caracter lumesc îmbracat în vorbe duhovnicesti poate avea înrâurire benefica, lucrând rabdare, ruga fierbinte, toleranta si acceptare.

Domnul harului e gata sa intervina în viata celui ce vrea sa-L lase pe Domnul Isus sa-l ajute, sa ierte prin EL, sa accepte si mai ales sa rabde si chiar sa iubeasca ce e greu de iubit, sa faca ce, sincer, omeneste, n-ar putea.